

CÍRKEV BRATRSKÁ

Bc. David Novák, M.Th.
předseda Rady Církve bratrské
Soukenická 15, 110 00 Praha 1

tel.: +420 777559234

david.novak@cb.cz

www.cb.cz

Milé sestry, milí bratři, přátelé,

rád bych Vás na začátku dalšího školního roku pozdravil slovy apoštola Pavla: „Ale on mi řekl: ‚Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.‘ A tak se budu raději chlubit slabostmi, aby na mě spočinula moc Kristova.“ (2K 12,9)

Jak mnozí víte, v průběhu prázdnin jsme se mnozí modlili za uzdravení kazatele Daniele Smetany a vikáře Vítka Hláška. Nečekaně nás pak opustil kazatel Jiří Lukl. Já sám též zápasím s nemocí, která prý není úplně jednoduchá. Jenže na každém sboru, v každé rodině je „něco“, v každém životě je něco, co nám dělá život složitější. Nemoc, problémy s dětmi, krize v rodině, zápasy v práci, vztahové problémy atd. Jak to souvisí s textem, který jsem vybral?

Možná znáte divadelní hru Thorntona Wildera „Anděl, který čeřil vodu“. Hra je založená na textu z Janova evangelia 5,1–4. Jedná se o příběh o moci vody z rybníka Bethesda. Jakýsi lékař k tomuto rybníku pravidelně přicházel v naději, že se dostane první na řadu a bude vyléčen ze své melancholie. Když se mu to jednou konečně podařilo a už skoro vstoupil do vody, objevil se anděl a řekl mu, aby odešel. Lékař prosil, aby mohl sestoupit do vody a být uzdraven, ale anděl trval na svém. Rozhovor pak pokračuje, až nakonec anděl pronese tato slova: „Kde by byla tvoje síla, kdyby ses zbavil svých ran? Tvá melancholie způsobuje, že tvůj chvějící se hlas proniká do srdcí mužů a žen. Dokonce ani andělé nedokážou přesvědčit zubožené a potácející se pozemské děti tak, jak to umí lidská bytost lámaná koly života. Ve službě lásky mohou být jen zranění lékaři. Ustup, lékaři.“

Později přijde za lékařem muž, který se do rybníka dostal jako první a byl uzdraven: „Prosím, pojď se mnou. Ke mně domů je to jen hodina cesty. Můj syn se ztrácí ve svých temných myšlenkách. Nerozumím mu a jedině ty bys byl schopen zlepšit mu náladu. Jenom jednu hodinu... Mám také dceru: od té doby, co jí zemřelo dítě, sedí ve stínu. Nás neposlouchá, ale tebe vyslechne.“

Jak slova Pavla o slabosti, tak tento příběh ukazují, že naše bolest a slabost má být přetvářena ke službě druhým. Jednak nás učí více se spoléhat na Pána Boha, jednak nám dává možnost druhým porozumět. Jenže slabost může mít i jiný účinek, a tím je zatrpklost vůči lidem a někdy i Bohu. B. Manning napsal: „Pokud ze strachu a studu popíráme svá zranění, naše vnitřní temnota nemůže být prozářena a ani se nestane světlem pro druhé lidi.“

Na jednu stranu bych si přál, aby mě nic nebolelo, aby moje děti „šlapaly“ podle mých představ, aby do sboru chodili když ne andělé, tak alespoň napůl andělé, aby mě nic neoslabilo... Jenže jak by se pak projevovala Boží síla (2K 12,9)? A tak si to vlastně až tak nepřeji... a nepřeji to ani Vám.

Přeji Vám, aby se ve Vašem životě i ve Vašem sboru projevovala v nastávajícím školním roce Boží síla a moc. Zřejmě se to neobejde bez bolesti. Jenže pokud nezatrpkneme, pak se z bolesti může stát zdroj požehnání.

Těším se na další spolupráci s Vámi všemi. Modlím se, abychom byli církví odvážnou, otevřenou a oddanou Ježíši Kristu. Církví, kde se slabost proměňuje v moc. V běžném životě to absolutně nedává smysl, jenže náš Pán má jiné součty.

Váš v Kristu
David Novák